

نقش عوامل جمعیتی و اقتصادی در ایجاد رفتار جمعی جوانان

مورد مطالعه شهر بوشهر*

گلمراد مرادی^۱

صدیقه افروز^۲

چکیده:

این مقاله به دنبال بررسی نقش عوامل جمعیتی و اقتصادی در ایجاد رفتار جمعی جوانان شهر بوشهر است که براساس نظریه ساختارگرایی اسلامسر تبیین می‌شود. اسلامسر از جمله معروفترین جامعه‌شناسان در عرصه مطالعات رفتارهای جمعی است که در قالب رهیافت ساخت‌گرایی به تشریح این رفتارها پرداخته است. این پژوهش با استفاده از روش پیمایش و از طریق ابزار پرسشنامه انجام شد. جامعه آماری مورد مطالعه جوانان بین سالین ۱۹ تا ۳۵ سال شهر بوشهر می‌باشد. تعداد ۳۸۳ نفر جوان، از جامعه آماری به شیوه تصادفی سیستماتیک برای مطالعه انتخاب شدند. از اعتبار صوری برای روایی و آلفای کرونباخ برای پایایی ابزار پژوهش استفاده به عمل آمد و از روش‌های آماری ضریب همبستگی پیرسون و تحلیل واریانس برای آزمون فرضیات و تکنیک رگرسیون برای سنجش مدل پژوهش استفاده شد. بر اساس یافته‌های پژوهش، بین سن افراد (۱۱-۰=۰)، میزان درآمد پاسخگویان ۰/۱۰ و بین محرومیت نسبی ۰/۷۲ و رفتار جمعی جوانان رابطه شدید و معنی‌داری وجود دارد. نتایج حاصل از جدول نشان می‌دهد که بین محرومیت نسبی و رفتار جمعی جوانان رابطه شدید و معنی‌داری وجود دارد. نتایج حاصل از ضریب رگرسیون نشان می‌دهد که متغیرهای میزان محرومیت نسبی، وضعیت تأهل، جنسیت، وضعیت مسکن و وضعیت اشتغال به ترتیب میزان اهمیتی که در تبیین متغیر وابسته داشته‌اند وارد معادله شده و در مجموع ۴۷ درصد از واریانس متغیر وابسته را تبیین و توضیح کرده‌اند ($R^2=0/47$).

کلید واژه: رفتار جمعی، اسلامسر، محرومیت نسبی، جوانان.

* تاریخ وصول: ۹۱/۵/۸ تاریخ پذیرش: ۹۱/۱۲/۲۰

۱- عضو هیأت علمی دانشگاه آزاد اسلام‌آباد غرب (moradi.pop@gmail.com)

۲- کارشناس ارشد جامعه‌شناسی

۱- مقدمه و طرح مسأله

در همه رفتارهای جمعی نوعی عقیده وجود دارد که شرکت‌کنندگان را برای تنش آماده می‌کند. لوبون^۱ در این مورد می‌نویسد: کار ما مطالعه‌ی عوامل بلافصل افکار جماعات^۲ یعنی تصورات، الفاظ، قواعد(فرمول‌ها)... و پندارهای وهم‌آور... است. برای آنکه جماعات را بتوان به خوبی شناخت، ضروری است که پیش از هر چیز به طور همه جانبی ادراکاتی را که به وسیله ایشان تحریک و تشجیع شده‌اند، مورد فهم قرار داد و وانمود کرد که در این ادراکات با آنها سهیم هستیم و سپس سعی کرد که با همنشینی‌هایی که با ایشان انجام می‌دهیم برخی مفاهیم ضمنی مهم را مورد بازناسی قرار دهیم و در صورت لزوم بتوان به نظرگاهی رجوع کرد که از آن نقطه شروع(رفتار جمعی موردنظر) زده شده و بالاتر از هر چیز، در هر آن بتوان ادراکاتی را گفتمان یک شخص در حال ایجاد آنها کشف کرد (اسلمسر، ۱۳۸۰: ۱۲۱).

رفتار جمعی به فعالیتی اجتماعی اطلاق می‌شود که تحت شرایط زودگذر، بدون ساختار و بی‌ثبات و به دلیل فقدان آشکار هنجهارهای پذیرفته شده، رخ می‌دهد. رفتار جمعی غالباً عاطفی، غیر قابل پیش‌بینی و اتفاقی است و معمولاً خارج از محدوده فعالیت‌های اجتماعی به وقوع می‌پیوندد (Doob, 1988, 923). در تعریفی دیگر، رفتار جمعی شکلی از رفتار است که به هنگام رخداد آن قراردارهای موجود در زمینه چگونگی انجام رفتار اجتماعی از کار باز می‌ماند و دیگران توان راهنمایی عمل و کنش افراد را ندارند و افراد به گونه جمعی از الگوهای موجود فراتر می‌روند (احمدی، ۱۳۸۲: ۱۲۵). ترنر و کیلیان^۳ در کتاب مشهور خود به نام رفتار جمعی چنین اظهار می‌دارند که رفتارهای جمعی پدیده‌هایی هستند که در حد فاصل رفتارهای پراکنده فردی و رفتارهای گروهی سازمان یافته بر مبنای مقررات یا سنن مثل احزاب قرار می‌گیرند (محسنی تبریزی، ۱۳۸۳: ۱۵۵). از دیدگاه آگ برن و نیمکف^۴ رفتار جمعی، رفتاری است عاطفی که بر اثر وضع یا حادثه‌ای از شخص یا اشخاصی سر می‌زند و بر اثر واگیری اجتماعی به دیگران منتقل می‌شود و در نتیجه، گروه کمابیش متجانسی به وجود می‌آورد (آگ برن و نیمکف، ۱۳۴۹: ۱۳۷). ستوده به هجوم سیل وار مردم به خیابان‌ها، بدون برنامه‌ریزی و سازماندهی قبلی و واکنش عاطفی و غیر قابل پیش‌بینی که کم و بیش با رفتار عادی و روزمره یا به قولی بهنجهار و معمولی تفاوت دارد، رفتار جمعی می‌گوید (ستوده، ۱۳۷۸: ۱۱۲).

با توجه به تعاریف مطرح شده می‌توان رفتار جمعی را چنین تعریف نمود: رفتار جمعی به الگوهای غیرنهادی، بی‌ساختار، خودانگیخته، هیجانی و پیش‌بینی ناپذیر رفتار گروهی گفته می‌شود که

1-Lebon

2-Crowds

3-Turner & Killian

4-Ogburn & Nimkoff

در اکثر موقع گویای ناآرامی اجتماعی است. رفتارهای جمعی معمولاً با محركهای احساسی شدید همراهند و لحظه به لحظه تشدید می‌شوند تا به اوج خود می‌رسند و به طور ناگهانی کاهش می‌یابند و از میان می‌روند (پیران، ۱۳۵۷). رفتار جمعی هنگامی رخ می‌دهد که شرایط اجتماعی به افراد امکان یا اجازه فعالیتهای بدون توجه به انتظارات بهنجار جامعه را می‌دهد. اگر چه فقدان ساختار متعارف رفتار جمعی مانع مطالعه آنها نمی‌شود، ولی می‌تواند این مطالعه را با مشکل روپرور کند.

جوانان به عنوان بخشی از جمعیت هر جامعه که از توان و بالندگی بیشتری نسبت به دیگر بخش‌های جمعیتی برخوردارند، در حوزه‌ی رفتارهای جمعی مورد توجه علمای علوم اجتماعی و علوم سیاسی قرار گرفته‌اند. اما این توجه همیشه مبتنی بر این ایده نبوده که همه‌ی جوانان نیروی فعالی و رفتارهای جمعی تغییر دهنده را تشکیل می‌دهند، بلکه در بسیاری موارد این توجه مبتنی بر ایده محافظه کار بودن جوانان است که نوعی پیوستگی اجتماعی را برای آن‌ها به وجود می‌آورد و جوانان را از رفتارهای غیر معمول، تند و سریع باز می‌دارد. برای مثال در پژوهش‌های انجام شده، نشان داده شده که با کسب شغل، مرتبه شغلی ازدواج و دیگر موارد فرد دست از رفتارهای تند برداشته و محافظه کارتر می‌شود (Furlong, 2000: 24).

آنچه اهمیت این پژوهش را بیشتر نمایان می‌سازد، جستجو و ارائه تبیین علمی در زمینه رفتارهای جمعی جوانان در ایران با استفاده از مدل نظری و تجربی است که می‌تواند آینده‌ای روشن از وضعیت تحولات رفتارهای جمعی جوانان در ایران را روشن سازد. جنبه کاربردی این پژوهش بدین موضوع بر می‌گردد که شناخت رفتارهای جمعی جوانان اساسی‌ترین نیازهای بنیادی در امر برنامه‌ریزی و پیشگیری از مسائل آن در آینده است. لذا، برای یک برنامه‌ریزی نسبتاً دقیق و هماهنگ در جامعه شناخت رفتارهای جمعی جوانان الزامی می‌باشد. در واقع دستیابی به نتایجی در این زمینه استفاده علمی و کارامد را برای سازمانها، مؤسسات و مراکز مطالعه جوانان میسر می‌سازد. هدف کلی پژوهش، بررسی عوامل اقتصادی و جمعیتی مرتبط با رفتار جمعی جوانان شهر بوشهر براساس مدل اسلامسر می‌باشد.

اهداف جزئی این پژوهش در پاسخ به سؤالات ذیل می‌باشد.

۲- چه رابطه‌ای بین عوامل اقتصادی و رفتار جمعی جوانان شهر بوشهر وجود دارد؟

۵- چه رابطه‌ای بین متغیرهای جمعیتی و رفتار جمعی جوانان شهر بوشهر وجود دارد؟

۲- پیشینه پژوهش

ایمان و منفرد (۱۳۸۵) به پژوهش پیرامون «بررسی عوامل اجتماعی- اقتصادی مؤثر بر رضایتمندی سیاسی دانشجویان دانشگاه آزاد اسلامی واحد شیراز» پرداخته‌اند. آنها به این نتیجه رسیده‌اند که

علی‌رغم اهداف متعالی نظام سیاسی ایران، فرآیند رضایتمندی سیاسی حاکم بر آن ضعیف است. در طی این پژوهش آنها آشکار می‌سازند که رضایتمندی سیاسی دانشجویان، نمودی از جدایی، ناکامی و نارضایتی سیاسی را به نمایش می‌گذارد (ایمان، ۱۳۸۵: ۹-۲۵).

نصفت (۱۳۵۴) در پژوهشی به سنجش افکار دانشجویان کشور در سال ۱۳۵۰-۵۱ مبادرت نموده است. موضوعاتی که در این پژوهش بدان پرداخته می‌شود، عرصه‌هایی شامل مشخصات تحصیلی دانشجویان، مشخصات فردی و خانوادگی دانشجویان، مسائل تحصیلی و دانشگاهی نگرش دانشجو به آینده خویش و مسائل عمومی اجتماعی- سیاسی را در بر می‌گیرد (نصفت، ۱۳۵۴).

مونتیل در مطالعه‌ای نظری درباره‌ی جنبه‌های مشارکت جوانان در آمریکای لاتین، به موضوع جنبش‌های دانشجویی و نارضایتی این قشر پرداخته است. وی با مطرح کردن تاریخچه‌ای از این جنبش‌ها درگیری دانشجویان را در جامعه آمریکای لاتین با سابقه طولانی معرفی می‌کند. از نظر مونتیل پی‌ریزی احزاب عمده سیاسی چپ و راست ناشی از جنبش دانشجویی بوده است. نویسنده اعتراض را یک عمل اجتماعی مفید در شرایط آمریکای لاتین می‌داند از نظر او جوانان خواسته‌ها و تمایلات ارضاء نشده و اصولاً نارضایتی خود را در قالب اعتصابات، اشغال ساختمان‌ها، تظاهرات خیابانی، توزیع اعلامیه‌های ضد حکومتی، مقابله با پلیس، جنبش‌های فرهنگی غیرمعمول، خودنمایی جنسی، سخنرانی‌های تهییج کننده و موسیقی اعتراض‌آمیز نشان می‌دهند (Montiel, 1963, 22-40).

بلاکر و شرکات با استفاده از مطالعات انجام شده درباره‌ی جامعه‌پذیری جوانان و والدین آنها در سال‌های ۱۹۶۵-۷۳ به بررسی اثر جامعه‌پذیری سیاسی، تمایلات مذهبی، گرایشات اجتماعی- روانی و منشأ طبقاتی بر احتمال حضور و فعالیت آنان در اعلام نارضایتی‌ها و اعتراضات ضد جنگ و حقوق مدنی دانشجویان در دهه ۱۹۶۰ آمریکا پرداخت. وی به این نتایج دست یافت که زنان، ساکنان جنوب و جوانان نواحی غیر مادر شهرها، در این اعتراضات فعالیت کمتری داشته‌اند. جوانان با تحصیلات بالا و دارای والدین مرفه احتمال بیشتری برای حضور در جنبش‌های دانشجوئی دهه ۶۰ داشته‌اند. همچنین آنان به این نتیجه رسیدند که جوانان با عقاید بنیادگرایی انگلیلی و اعضای فرقه‌های محافظه‌کار پروتستان در بین ناراضیان اندک بودند. حال آنکه کاتولیک‌ها و یهودیان به نسبت پروتستان‌ها در این اعتراضات فعالیت بیشتری داشته‌اند (Blocker & Sherkat, 1994:824).

بحری و سیلور در سال ۱۹۹۳ به مطالعه مشارکت شهروندان روسی در عصر گوربیچف پرداخته‌اند. آنان طی بررسی خود انواع مشارکت را در چهار عرصه جای داده‌اند و آنگاه رابطه میان گرایشات فرد و میزان دخالت و درگیری در هر نوع کوشندگی سیاسی را تبیین نموده‌اند. از نظر آنان چهار عرصه مشارکت عبارتند از:

- ۱-کوشندگی سیاسی غیرمرسوم: که خود آمیزه‌ای از مطبوعات یا ادبیات زیرزمینی^۱، مشارکت در اعتراض‌های عمومی، دخالت در بخش‌ها یا فعالیت‌های سیاسی جمعی غیرقانونی است.
- ۲-کوشندگی سیاسی مطیعانه: یا درگیری در فعالیت‌هایی که نمایانگر رفتار در رفتار تأیید شده است. همانند فعالیت در کمیته‌ای در محل کار، حزب یا کمیسیون شوراهایا یا در میلیشای مردمی.
- ۳-کوشندگی اجتماعی: که در برگیرنده گروه‌ها و فعالیت‌هایی است که به زندگی خانوادگی و محل معطوف هستند.
- ۴-کوشندگی برای ملاقات: که در برگیرنده تلاش‌های افراد برای برقرار تماس با مقامات حزبی و دولتی و وسائل ارتباط جمعی است. نتایج حاصله از این پژوهش حاکی است که انگیزه‌های افراد در هر نوع کوشندگی متفاوت از هم است. بدین سان افرادی که از وضعیت مادی زندگی اشان ناراضی هستند ضمن بروز علاقه بیشتر به امور سیاسی خواهان دخالت کمتر دولت در امور اقتصادی هستند. این در حالی است که این افراد از اعتماد زیادتر نسبت به مردم برخوردارند و احتمال بیشتری برای شرکت آنان در فعالیت‌های سیاسی غیر مرسوم وجود دارد. بنابراین این نوع فعالیت سیاسی رابطه‌ای با پیشینه اجتماعی افراد و گرایش‌های سیاسی آنان ندارد(Bahry & Silver, 1993: 881).

۳- مبانی نظری پژوهش

یکی از تئوری‌های غالب در پارادایم ساختی - کارکردی تئوری رفتار جمعی^۲ متعلق به اسمسلسر است که می‌کوشد با استفاده از آراء پارسونز به تبیین رفتار جمعی پردازد. در دهه ۱۹۶۰، مکتب کارکردگرای ساختاری به ویژه نیل اسمسلسر که به رفتار جمعی توجه زیادی نشان داد، جنبش‌های اجتماعی را نتیجه جانبی دگرگونی اجتماعی فوق العاده سریع تلقی می‌نمود. به عقیده اسمسلسر، در یک نظام متشکل از نظام‌های فرعی متوازن، رفتار جمعی نشان‌دهنده تنشهایی است که مکانیسم‌های برقرارکننده تعادل مجدد اجتماعی از مهار وقت آنها عاجز هستند. در برره‌های وقوع دگرگونی‌های سریع و گسترده، ظهور رفتارهای جمعی(فرقه‌های مذهبی، انجمن‌های مخفی، فرقه‌های سیاسی، آرمانگرایان اقتصادی) معنای دوگانه‌ای داشت: از یک طرف انکاس‌دهنده عدم توانایی نهادها و مکانیسم‌های کنترل اجتماعی برای بازتولید انسجام اجتماعی و از طرف دیگر بیانگر تلاش‌های جامعه برای نشان‌دادن واکش به وضعیت‌های بحرانی از طریق پرورش اعتقادات مشترک به عنوان بیان‌های جدید همبستگی جمعی(دوناتلا، ۱۳۸۳: ۱۶).

اسمسلسر پایه تعریف و تبیین خود را بر مفهوم کنش اجتماعی و این اعتقاد که رفتار جمعی از

1-Samizdat.

2-Theory of Collective Behaviour.

روی نظم و قاعده به وجود می‌آید، استوار می‌سازد. او در این باره می‌گوید: گرچه مواردی مانند شایعات، هیجان‌های جمعی، هراس‌ها، شورش‌ها و انقلاب‌ها تعجب برانگیزند، لکن بروزشان توأم با نوعی نظم و قاعده است (اسملسر، ۱۳۸۰: ۳). اسلامسر در کتاب نظریه رفتار جمعی جنبش‌های اجتماعی را به دو دسته تقسیم می‌کند که عبارتند از جنبش‌های اجتماعی معطوف به هنجار و جنبش‌های اجتماعی معطوف به ارزش، جنبش‌های اجتماعی معطوف به هنجار در صدد تغییر قواعد و هنجارهای حاکم بر جامعه بدون ایجاد تغییر در ارزش‌های بنیادی جامعه هستند.

اسملسر بر آن است که بروز رفتار جمعی حاصل نوسازی جامعه و گسترش تقسیم کار است که موجب اختلال در همبستگی اجتماعی می‌گردد. در نتیجه مکانیزم‌های همبستگی از جذب پیچیدگی‌های فزاینده عاجز می‌شوند. اجزا و ساختهای نوپدید، نمی‌توانند با اجزاء و ساختهای دیگر روابط متقابل داشته باشند، به این ترتیب خطر فروپاشی تعادل اجتماعی پدید می‌آید. این فقدان همبستگی و عدم تعادل کلی در سطح فرد موجب پیدایش فشار روحی و اضطراب می‌گردد، که بی‌شباهت به وضعیت آنومی دوکایم نیست. در این شرایط احتمال وقوع انواع رفتار جمعی نظیر شورش، جنبش اجتماعی، هراس‌های جمعی و انقلاب افزایش می‌یابد (بسیریه، ۱۳۷۳: ۵۳). اسلامسر معتقد است رفتار جمعی رفتاری نهادینه شده نیست. بسته به میزان نهادینه شدنش از ماهیت متمایزش کاسته می‌شود. رفتار جمعی رفتاری است چنان شکل یافته که پاسخگوی موقعیت‌های تعریف ناشده یا ساخت نیافته باشد (اسملسر، ۱۳۸۰: ۱۳).

مدل نیل اسلامسر کوششی است در چارچوب مکتب کارکردگرایی و ملهم از سنت دورکیمی که در تبیین شرایط پیدایش وضعیت انقلابی انجام شده است. اسلامسر در کتاب خود تحت عنوان نظریه رفتار جمعی انقلاب را شدیدترین شکل دگرگونی اجتماعی می‌داند که تفاوتش با سایر دگرگونی‌ها در سرعت و میزان خشونت آن است. از نظر وی انقلاب نوعی رفتار جمعی است که در اثر نوسازی پدید می‌آید. نوسازی در جامعه موجب تقسیم کار و تنوع ساختاری و در نهایت اختلاف در همبستگی اجتماعی می‌گردد (Parsons & Shills, 1951: 53). به علت عدم توانایی در ایجاد ارتباط انداموار، متقابل با ساختهای دیگر، خطر فروپاشی تعادل اجتماعی به وجود می‌آید. این فقدان همبستگی موجب اضطراب و فشار روحی در فرد می‌گردد. این وضعیت، شباهت زیادی با وضعیت آنومی در نظریه دورکیم دارد. در چنین شرایطی احتمال بروز یک رفتار جمعی وجود دارد. در نتیجه فشار روحی، اضطراب و عدم تعادل اجتماعی، نارضایتی نسبت به عملکرد نهادهای مستقر افزایش یافته و مردم در ذهن خود، وضعیت مطلوب آینده‌ای را پرورش می‌دهند که یک ابزار بنیادی می‌تواند آن را متحقق سازد. در این حالت ممکن است یک جنبش اجتماعی به وجود آید که خواهان تغییرات بنیادی در جامعه باشد و به تغییرات جزئی رضایت ندهد.

اسملسر شش شرط را در مورد منشأ عمل جمعی و شکل‌گیری جنبش‌های اجتماعی بیان می‌دارد:

۳-۱- تأثیرگذاری ساختاری

تأثیرگذاری ساختاری^۱: به آن شرایط کلی اجتماعی گفته می‌شود که مشوق یا مانع تشکیل انواع مختلف جنبش‌های اجتماعی است. به عبارت دیگر، ساختار جامعه به نحوی باشد که نوعی رفتار جمعی و جنبش اجتماعی را برانگیزاند؛ مثلاً اگر جامعه بسته باشد و آزادی بیان در آن وجود نداشته باشد، چنین شرایطی زمینه مساعدی را برای شکل‌گیری و توسعه برخی جنبش‌های اجتماعی فراهم می‌کند. بنابراین زمینه ساختاری به معنای بازبودن مسیرها و فراهم بودن شرایط و فرصت‌های لازم برای شکل‌گیری رفتارهای جمعی. زمینه ساختاری شامل یک سلسله شرایط اساسی است که رفتار جمعی را امکان‌پذیر می‌سازد. یعنی ساختار جامعه باید به گونه‌ای باشد که شکل خاصی از رفتار جمعی را برانگیزاند از جمله این زمینه‌ها و آمادگی‌های ساختاری در بین جوانان می‌توان به توانایی سخن گفتن، گردهم جمع شدن درد دل کردن و سازماندهی برای طغیان(ستوده، ۱۳۷۸، ۱۱۱).

اسملسر(۱۹۶۲) این تأثیرگذاری ساختاری را از طریق درک تعلقات اجتماعی در درون جامعه تعریف می‌نماید. این عوامل عبارتند از قومیت، طبقه‌ی اجتماعی و یا جایگاه اقتصادی-اجتماعی. رفتار جمعی در تلفیق با ابزارهای غیرقابل دسترس به منظور اعتراض به مشکلات منتهی به شکاف و انشقاق و گسترش سریع نارضایتی امری امکان‌پذیر است. اگر امور و اهداف اعم از واقعی و یا سمبولیک که این مشکلات را به وجود می‌آورند به سهولت قابل حمله باشند، چنین محیطی در ایجاد جنبش‌ها و یا انقلابهای اجتماعی مؤثر بوده و یا امکان آنها را فراهم می‌نماید. چفرز تأثیرگذاری یک محیط اجتماعی را در مقیاسی کوچکتر مورد بررسی قرار داد. وی جمعیت را پیش و در جریان مسابقه جهت یافتن شواهدی مربوط به همبستگی و رقابت‌های میان تماشاگران مورد بررسی قرار داد. مشاهده جمعیتها در محله‌ای پیش از مسابقه دیدی کلی را در زمینه‌ی میزان هم هویتی جمعیت بالقوه ارائه می‌نمود. این مشاهدات در خلال کل مسابقه ادامه می‌یافتد. پوشش رسانه‌ای پیش از مسابقه نیز به منظور فهم تأثیر بالقوه‌ی منفی آن بر رفتار جمعیت مورد بررسی قرار گرفت. تماشاگران غالباً به منظور درک دیدگاه‌هایشان نیز مورد مصاحبه قرار می‌گرفتند. چرا یک رفتار جمعی به شکل جنبش اجتماعی بروز می‌کند؟

تبیین اینکه چرا یک جنبش ارزشگرا خصلتی دینی بخود می‌گیرد و نه عرفی؟ اسملسر به طور کلی معتقد است که جنبش مذهبی در جامعه‌ای رخ می‌دهد که مقوله‌ی مذهب، دغدغه‌ی مسلط و در

کانون و توجهات باشد و در مقابل، در شرایطی که منافع سیاسی در مرکز زندگی اجتماعی قرار دارد، احزاب سیاسی و عرفی رنگ خود را به جنبش خواهند زد. وی یک رابطه‌ی عمومی میان سطح افراق یافتگی قدرت سیاسی و قدرت دینی از یکسو و شکل بیان اعتراض از سوی دیگر برقرار می‌کند.

الف- در شرایطی که قدرت دینی و قدرت سیاسی به درجات نازلی افراق یافته‌اند، اعتراض به هر شکلی با بیان مذهبی صورت می‌گیرد. پروتستانتیزم، جنبش‌های ارتادادی، بنیادگرانی و جنبش‌های تجدید حیات دینی اشکالی از این نحوه‌ی اعتراض به وضع موجود می‌باشند، طبیعتاً در جوامع صنعتی که این افراق یافتگی تا حد زیادی کامل شده است جنبش‌های اعتراضی نوعاً جنبه‌ی عرفی دارند. ب- اعتراضات در جوامع سنتی که تحت سلطه استعمار هستند، بازتابی از چشم انداز افراق نایافتگی را به نمایش می‌گذارند. در این جوامع فقدان تکنولوژی پیشرفته و علوم طبیعی در مقابل سطح متكامل دانش فنی استعمارگران باعث می‌شود که بومیان از واژگان آنمیستی و ماوراء الطبیعی برای حل مسائل عملی خود استفاده کنند. متقابلاً هر قدر تجارب پرآگماتیستی و اجتماعی و آموزش عمومی گسترش می‌یابد زمینه برای بیان اعتراض از طریق عقاید ارزشگرا نامساعدتر می‌شود.

ج- رهبران رژیم‌های انقلابی تازه مستقر شده، مداوماً جهان را با واژگانی که به لحاظ ارزشی افراق نیافته‌اند، تعریف و تفسیر می‌کنند و این احتمال را افزایش می‌دهند که هر معارضه‌ای با رژیم جدید به صورت ارزشی بیان شود(مانند قیام کرونشتات). به طور خلاصه می‌توان ادعا کرد عدم افراق میان نهاد دین و نهاد سیاست باعث می‌شود که نارضایی نسبت به آرایش اجتماعی، به شکل اعتراض مذهبی صورت گیرد، مثلاً نزاع بر سر ربا قبل از آنکه اعتراضی علیه سیاستهای اقتصادی باشد چالشی دین است. وقتی جهان بینی غالب، دینی باشد، اعتراض علیه جهان لایتغیر با بیانی دینی صورت می‌گیرد و جنبش‌های ارتادادی قرون وسطای مسیحیت که علیه ارزش‌های مستقر کلیسا برپا می‌شد را می‌توان نمونه‌های کاملی از جنبش‌های دینی دانست. البته از آنجا که مقوله‌ی افراق یافتگی، مقوله‌ای اشتدادی است، اسلامسر معقد است که مرزهای منجزی جنبش‌های دینی و عرفی را از هم جدا نمی‌کند و چه بسا عناصری از یک فرهنگ عرفی را بتوان در جنبش دینی یافت و بالعکس. می‌توان از این سطح پایین‌تر هم رفت و ساختارهای ترغیب کننده‌ی نوع خاصی از جنبش دینی را هم تبیین نمود اما بنظر می‌رسد تا هیمن جا نحوه‌ی تئوری‌پردازی در خصوص عمل جمعی روش شده باشد.

۲-۳- فشار ساختاری

اسلامسر ادعا می‌کند که برای تبیین رفتار جمعی، تنها ترغیب ساختاری(به عنوان عاملی درونی و ذاتی) کفایت نمی‌کند، بلکه باید شرایط محیطی که استعدادهای نهفته در ساخت و بافت اجتماعی را

به فعالیت بدل می‌کنند، نیز شناخته شود. وی مجموعه‌ی این شرایط را فشارهای ساختاری^۱ نام می‌نهاد. همان‌گونه که مساعدت و ترغیب ساختاری، دامنه‌ی روایی رفتارها را محدود می‌کند و میدان تنگی از رفتارهای متحمل را متعین می‌سازد، فشارهای ساختاری (نظیر محرومیت ستیز، ابهام آلوه بودن منزلت اجتماعی، بحران معنی و...) و در داخل این میدان عمل کرده و نوع رفتار را هر چه بیشتر مشخص می‌کند، لذا ترکیبی از ترغیب و فشار است که دامنه‌ی احتمالات را در کنش جمعی باریکتر می‌کند.

تنشهایی که باعث ایجاد مافع متعارض در جامعه می‌گردد، فشار ساختاری را به وجود می‌آورند. هنگامی که جامعه‌ای تحت فشار قرار گیرد، مردم ترغیب می‌شوند که دور هم جمع شوند تا راه حل‌های قابل قبولی برای دفع این فشار بیابند. به عبارتی فشار ساختاری به معنای وجود تنش‌ها و زمینه‌هایی که موجب ستیز و برخوردۀای گروهی و اجتماعی می‌شود. شرایط زودگذری چون پیشداوری و تبعیض، استثمار اقتصادی و ارتباطات ضعیف بین گروه‌ها و ملت‌ها می‌تواند مقادیر قابل ملاحظه‌ای تنش و فشار برای مردم ایجاد کند، فشار ساختاری می‌تواند تمایل انسان‌ها را برای تحمل محدودیت‌های رفتار عادی کاهش دهد و آنان را برانگیزاند که گردهم آیند تا راه حل قانونی قابل قبولی برای رهایی از این فشار پیدا کنند (ستوده، ۱۳۷۸: ۱۱).

بنابراین می‌توان گفت رفتار جمعی جستجویی است برای یافتن راه حل‌هایی به شرایطی از فشار که از طریق حرکت به سطح عامتر و یا تعمیم یافته‌تری از منابع صورت می‌پذیرید. از نظر کمی رفتار جمعی شیوه‌ای است فشرده از حمله به مسایل به وجود آمده توسط فشار، که در آن چندین سطح از اجزای کنش در قالب عقیده‌ای واحد به هم فشرده شده‌اند، عقیده‌ای که انتظار می‌رود بتواند راه حل‌های عملیاتی خاصی را به دست دهد یک فقره رفتار جمعی خود زمانی واقع می‌شود که مردم بر پایه یک چنین عقیده‌ای برای کنش بسیج شده باشند. بر این اساس می‌توان برای رفتار جمعی این تعریف را ارائه داد که آن: یک بسیج نهادینه نشده است برای کنش در جهت تعديل یک یا چند نوع فشار بر پایه بازسازی تعمیم یافته جزیی از کنش (اسملسر، ۱۳۸۰: ۱۵۰).

۳-۳- رشد و باورهای تعمیم یافته

باورهای تعمیم یافته^۲ یعنی وجود ایدئولوژی که به کنش‌های اعضای جنبش معنی می‌دهد (غفاری، ۱۳۸۴: ۱۵۳). پیش از آنکه راه حلی دسته جمعی برای مسئله پیدا شود، نخست باید همگان باور کنند که مسئله‌ای وجود دارد و مردم نیز بپذیرند که مورد تهدید، استثمار و محرومیت قرار گرفته‌اند. وقتی باور گسترش یافت و همگانی شد، گستن از رفتارهای عادی و روزمره حمایت

1-Strutural Strains
2-Generalized Beliefs

می‌شود و فشارهای جاری اجتماعی تأکید می‌گردد و به پاداش‌هایی که رفتار جمعی به بار خواهد آورد، اشاره می‌شود (ستوده، ۱۳۷۸: ۱۱). به نظر اسمولسر (۱۹۶۲)، علت وقوع گسترش فشار روز افرون بر جامعه است. سپس فشار شروع به گسترش به سایر اعضای جامعه می‌کند تا به نقطه‌ی بسیج بالقوه می‌رسد. هر چند روش‌های مورد استفاده چفرز به بحث و بررسی پیرامون گسترش نمی‌پردازند، اما استفاده از مقایسه رفتار و مشاهده می‌تواند تعیین نماید که آیا منفی‌گرایی در میان جوانان در حال گسترش است یا خیر. چنانچه ارزیابی‌های مبتنی بر مقایسه‌های رفتاری در مورد جوانان نشانگر افزایش شمار احساسات منفی و یا مثبت باشد، این امر نشانگر باورهای در حال گسترش می‌باشد. چنانچه شمار رفتارهای منفی در جامعه افزایش یافته در میان بالایی باقی بمانند این مسئله اهمیت ویژه‌ای می‌یابد. در مقاطع معینی زمانی که تماشاگران رخدادهای درون زمین و یا درون سکوهای تماشاگران را غیرمقبول تلقی نمایند، امری مورد انتظار است. رفتار منفی دور از انتظار نیست. در حالی که بسیاری رفتارهای منفی تنها نشانه‌های بی ضرری از نارضایتی هستند، اما رفتارهای منفی دائم در حال گسترش احتمالاً بیانگر وجود مشکلی هستند که در صورت عدم مداخله به منظور پیش‌گیری ممکن است به بروز پرخاشگری بیانجامد.

۴-۴- عوامل شتاب‌دهنده

عوامل شتاب‌دهنده^۱ یعنی رویدادها و حوادثی که اعضا و هواران جنبش را تحریک و مقاعده به اقدام و عملی جمعی می‌نماید. برای آنکه رفتار جمعی پدید آید، باید رویداد مهمی افراد را به واکنش جمعی برانگیزاند، سه عامل نخستین - زمینه ساختاری، فشار ساختاری و گسترش باورهای همگانی - نظریه اسمولسر موقعیتی ایجاد می‌کند که می‌تواند آن را به جنگلی خشک و آماده برای آتش گرفتن تشییه کرد. اما این آتش‌سوزی و ویرانی پدید نخواهد آمد مگر آنکه کبریت شعله‌ور در نقطه‌ای مناسب به زمین بیفتند. برای پیدایش یک رفتار جمعی، نخست باید یک رویداد مهم، افراد را به واکنش جمعی برانگیزاند؛ یعنی حادثه و رویدادی رخ دهد که موجب شود کسانی که در جنبش شرکت می‌کنند، مستقیماً وارد عمل شوند. به باور اسمولسر (۱۹۶۲)، رخدادهای معین می‌توانند رفتار جمعی را به جریان اندازند به ویژه زمانی که این رخدادها مؤید باورهای در حال گسترش باشند.

۵-۴- بسیج جهت عمل

پنجمین عامل تعیین‌کننده‌ای که اسمولسر (۱۹۶۲) به بحث پیرامون آن می‌پردازد بسیج جهت عمل

1-Precipitating Factors

می باشد. تعریف وی به ناآرامیها و شکل‌گیری تصاویر گروهی اشاره دارد که احتمالاً راهبردی در جهت واکنش در قبال هنجارهای اجتماعی ثبیت شده رفتار می‌باشد. گاه عمل و یا ناآرامی گروهی بر مبنای فرهنگ و یا تأثیرات فرهنگی گروه صورت می‌گیرد. مقصود اسلامسر از اشاره به فرهنگ آن است که فرهنگ میان رفتارهای گروههای کوچک و رخدادهای منتهی به بروز رفتار جمعی و یا ترسها، مدها و بروز تخاصمات در مقیاس وسیع در جامعه تفکیک قابل است.

این مرحله می‌تواند گویای تفکیک میان تخاصم یک فرد که به سهولت قابل کنترل می‌باشد از بسیج گروهی عظیم مشابه هجوم طرفداران تیم ویسکانسن به درون زمین پس از اتمام بازی فوتbal این تیم باشد. در جریان آن حادثه، حرکت تماشاگران به درون زمین حرکتی مراسم گونه بود اما این عمل زمانی به مرگ شش نفر انجامید که تماشاگران زیر دست و پای جمعیت له شدند. با اندازه گیری دقیق جنبه‌های این عامل تعیین کننده شاید بتوان از وقوع حوادث مشابه جلوگیری نمود.

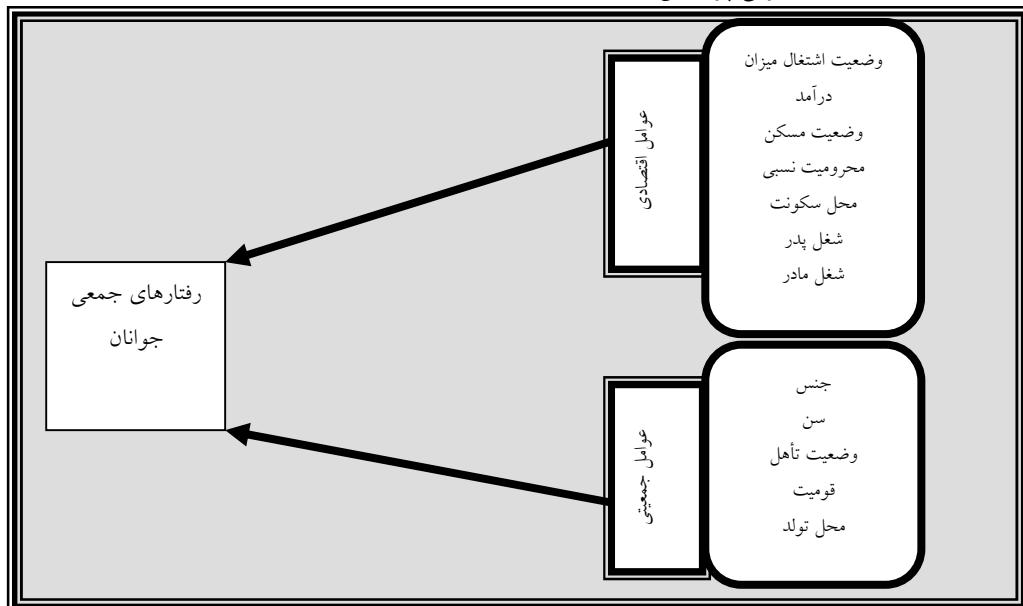
۶-۶- کنترل‌های اجتماعی

عامل تعیین کننده نهایی در نظریه اسلامسر(۱۹۶۲) به بررسی کنترلهای اجتماعی^۱ می‌پردازد که در ممانعت از بروز رفتار جمعی مؤثر می‌باشند. موفقیت یا عدم موفقیت رفتارهای جمعی به توفیق یا عدم توفیق ساز و کارهای اجتماعی جامعه بستگی دارد. چنانچه نیروهای نظارت‌کننده جامعه نیرومند و سازمان یافته باشند، امکان موفقیت شورش و میدان گسترش آنها کمتر است. ولی اگر نظام کنترل ضعیف باشد و جنبش اجتماعی سرکوب نگردد آن به سرعت می‌تواند تبدیل به یک جنبش انقلابی شود.

به نظر می‌رسد مدل اسلامسر برای تحلیل مراحل متوالی و پیدایش و توسعه رفتارهای جمعی به طور کلی سودمند باشد. اسلامسر بر این باور است که هیجان توده‌ها، شورش‌ها خشونت‌آمیز جنبش‌های سیاسی و مذهبی منعکس کننده تنش‌ها و فشارهای اجتماعی هستند که بوسیله فرآیندهای تمايزی و ادغامی ایجاد می‌شوند(اسلامسر، ۱۳۷۶: ۳۱۲) او معتقد است که زمانی این ناهنجاری‌ها و تعارض صورت جمعی به خود بگیرند و در قالب واکنش‌های جمعی ظاهر شوند موجب شکل‌گیری جنبش‌های اجتماعی می‌شوند. مقامات حاکم ممکن است با تعدیل زمینه ساختاری و فشار که موجب ظهور جنبش شده است، به یک جنبش اجتماعی پاسخ‌دهنده؛ مثلاً در وضعیت تنش قومی، نابرابریهای قومی را کاهش دهند. البته در نهایت، موفقیت یا عدم موفقیت یک جنبش، به واکنش مکانیسمهای نظارت در جامعه، از قبیل پلیس و ارتش بستگی زیادی دارد. سرکوب یا مماشات با جنبشهای اجتماعی

نقش مؤثری در سرنوشت آنها دارد. فقدان کترل مؤثر اجتماعی و سرکوبی سیاسی و نیز ضعف دولت در اعمال زور، یک جنبش اجتماعی معطوف به ارزش را به انقلاب مبدل می‌کند. اسلامسر هریک از مراحل فوق را شرط وقوع مراحل دیگر می‌داند. او جنبشهای اجتماعی را پاسخ به موقفيتها می‌پندارد.

نمودار شماره ۱ مدل تجربی پژوهش

۴- فرضیات پژوهش

- ۱- بین ویژگی های جمعیتی(محل تولد، سن، جنس، قومیت و وضعیت تأهل) و رفتار جمیعی جوانان رابطه وجود دارد.
- ۲- بین ویژگی های اقتصادی(میزان درآمد، محرومیت نسبی، وضعیت شغلی و محل سکونت، شغل پدر، شغل مادر و وضعیت مسکن) و رفتار جمیعی جوانان رابطه وجود دارد.

۵- روش‌شناسی پژوهش

روش بکارگرفته شده در این مقاله، روش پیمایشی است. این روش مناسب ترین روش برای جمع آوری اطلاعات مورد نظر قرار گرفت. چارچوب نظری و فرضیات پژوهش نیز بکارگیری روش پیمایش را برای جمع آوری و تجزیه تحلیل داده‌ها بیشتر ایجاب می‌کند. جمع آوری اطلاعات از طریق

پرسشنامه انجام گرفته است. جامعه آماری در این مطالعه جوانان ساکن شهر بوشهر می‌باشند. برای تعیین این دوره از زندگی در پژوهش حاضر از تقسیم‌بندی اریکسون^۱-به دلیل اینکه بسیار مورد توجه گیدنر است و با چارچوب نظری پژوهش همخوانی دارد-استفاده می‌شود، که جوانان را افراد بین سنین ۱۹ تا ۳۵ سال در نظر گرفته است. براساس سرشماری سال ۱۳۸۵ کشور، کل جمعیتی که در بوشهر در این گروه سنی قرار می‌گیرند ۴۹۰۰۰ نفر می‌باشند. از جامعه آماری نمونه‌ای ۳۸۳ نفری معرف به شیوه تصادفی سیستماتیک برای مطالعه انتخاب شدند. در این پژوهش برای حجم نمونه از جدول لین^۲ استفاده شده است (Lin, 1974).

در این پژوهش از روش نمونه‌گیری مرکز آمار ایران که در پیمایش ملی ارزشها و نگرشها(اسفند ۱۳۷۹) بکار برده شده، استفاده شده است. در این روش شهر بوشهر به ۴۴۲ حوزه تقسیم شده است. این حوزه‌ها همگن‌سازی شده و از میان آنها چند حوزه انتخاب شده است. در این حوزه‌ها بلوک‌هایی به تصادف تعیین می‌شوند و در هر بلوک تعداد مشخصی از پاسخگویان به شیوه تصادفی سیستماتیک، با انتخاب تصادفی مبدأ نمونه‌گیری در بلوک، انتخاب می‌شوند.

در پژوهش حاضر از روش ارزیابی اعتبار صوری^۳ استفاده شده است. جهت اعتبار صوری پس از طراحی گویی‌های طیف‌های مربوطه(براساس پژوهشات انجام شده و دیدگاه‌های نظری {به خصوص چارچوب نظری رایج}) در اختیار اساتید و کارشناسان دانشگاه قرار گرفت. اظهارنظر این افراد در راستای سنجش گویی‌های هر طیف، در نهایت به گزینش گویی‌های مناسب برای هر طیف منجر شد.

جدول شماره ۱ آلفای کرونباخ هر یک از ابعاد متغیر رفتار جمعی را نشان می‌دهند. آمارهای

جدول نشان می‌دهند که کل ابعاد ۶ گانه متغیر رفتار جمعی از پایایی قابل قبولی برخوردار می‌باشند.

جدول ۱- میزان آلفای کرونباخ(پایایی) گویی‌های موجود در ابعاد رفتار جمعی

نام طیف	تعداد گوییه	مقدار آلفا	نام طیف	تعداد گوییه	مقدار آلفا
شرایط مساعد ساختاری	۵	۰/۸۶	بسیج مشارکت‌کنندگان	۵	۰/۶۲
فشار ساختاری	۸	۰/۸۵	کنترل اجتماعی	۶	۰/۸۳
عقاید تعمیم‌یافته	۵	۰/۶۰	رفتار جمعی	۲۵	۰/۸۵
عوامل شتابزا	۴	۰/۵۲	محرومیت نسی	۸	۰/۷۴

متغیر وابسته رفتار جمعی: در این پژوهش متغیر وابسته رفتار جمعی است. رفتار جمعی به معنای نگرش منفی اعضای نظام اجتماعی اعم از فرد یا گروه نسبت به مجموعه نظام سیاسی است. بر اساس نظریه اسلامسر رفتار جمعی شامل شش عامل تعیین‌کننده است از جمله: شرایط مساعد ساختاری، فشار

1-Erickson
2-Lin's Table
3-Face Study

ساختراری، عقاید تعمیم یافته، عوامل تسریع کننده، بسیج مشارکت کنندگان و کنترل اجتماعی می‌باشد. لذا رفتار جمعی حاصل تجمع این شش عامل بر اساس سلسله مراتب و الگوی خاص است. در پرسشنامه برای تعریف عملی متغیر وابسته براساس طیف لیکرت گویه‌ها تنظیم شدند و با استفاده از ۳۵ گویه این متغیر سنجش شده است.

دیگر متغیرها

محرومیت نسبی: محرومیت نسبی به برداشت بازیگران از وجود اختلاف بین انتظارات ارزشی و تواناییهای ارزشی تعریف می‌شود(گر، ۱۳۷۷: ۸۰). در این پژوهش احساس محرومیت نسبی بین جوانان را در شاخص‌هایی چون امکانات رفاهی(غذا، مسکن، خدمات بهداشتی و آسایش مادی) قدرت(تمایل به مشارکت در تصمیم‌گیری جمعی، رای دادن، شرکت در رقابت سیاسی و عضویت در گروههای سیاسی) و ارزشهای بین الاشخاصی(رضایت روانی، احترام و عاطفه) سنجیده می‌شود.

۶- یافته‌های پژوهش

داده‌های پژوهش حاصل استخراج پرسشنامه‌هایی است که توسط ۳۸۳ نفر جوان در شهر بوشهر تکمیل گردیده و اساس تجزیه و تحلیل یافته‌های پژوهش حاضر قرار گرفته است. پس از پایان یافتن گرداوری داده‌ها، پرسشنامه‌ها، استخراج و آنگاه به کامپیوتر انتقال یافت و سپس با استفاده از بسته نرم-افزار آماری برای علوم اجتماعی^۱ مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفته‌اند. تجزیه و تحلیل داده‌ها بر اساس سطوح سنجش متغیرها و طیف‌ها انجام گرفته است. خلاصه ویژگیهای اقتصادی-اجتماعی پاسخگویان از تعداد نمونه آماری اختصاص یافته برای این پژوهش، ۵۷/۳ درصد از پاسخگویان به جنسیت مرد و ۴۲/۳ درصد نیز به جنسیت زن تعلق دارند. میانگین سنی ۲۴/۱۲ می‌باشد، میانگین تحصیلات پاسخگویان برابر ۱۰/۵۶ کلاس بود که افراد پاسخگو از میانگین سواد نسبتاً پایینی برخوردار بودند.

از کل جمعیت نمونه ۳۹/۴ درصد آنها شاغل بودند و ۶۰/۶ درصد از آنها بیکار بودند که نشانگر درصد پایینی از اشتغال بین آنها حکایت می‌کند. شاخص دیگر در این پژوهش وضعیت تأهل بود که نشان می‌دهد بیشترین تعداد پاسخگویان را افراد مجرد تشکیل می‌دهند. از نظر قومیت بیشترین تعداد جوانان فارس و کمترین آنها بلوج و کرد بودند. میانگین درآمد پاسخگویان برابر ۱۶۰۰۰۰ تومان است که نشانگر این است که درآمد پاسخگویان نسبتاً پایین می‌باشد. شاخص توصیفی دیگر وضعیت مسکن است که نشان می‌دهد ۶۵ درصد آنها در خانه‌های شخصی زندگی می‌کردند و کمترین آنها هم در

1-Statistical Package for Social Science(SPSS)

خانه‌های اجاره‌ای و سایر زندگی می‌کردند.

میزان بروز رفتارهای جمیعی در میان جوانان در سطح بالای قرار دارد. به طوریکه که میانگین بروز رفتارهای جمیعی برای آنها برابر $112/324$ بوده است. از این توزیع می‌توان چنین استنباط کرد که مسئله پژوهش واقعاً در جامعه به عنوان یک مشکل بروز کرده است به طوریکه این رفتارها آنهم در میان قشر جوان می‌توانند برای امنیت و نظم اجتماعی در جامعه خطر آفرین باشند.

شاخص دیگر در این پژوهش میزان محرومیت نسبی است که میانگین نمره آن برای افراد مورد مطالعه برابر $38/37$ است که این نمره در مقایسه با دامنه نمره (۹ تا ۴۵) در حد بالایی است و بیانگر میزان محرومیت نسبی بالایی در بین جوانان است. می‌توان استدلال کرد که با افزایش محرومیت نسبی افراد گرایش و تمایل آنها به رفتارهای جمیعی شدت پیدا می‌کند.

۶- بررسی فرضیات

آزمون فرضیات پژوهش با استفاده از دو تکنیک آماری، ضریب همبستگی و تحلیل واریانس انجام گرفت. برای آزمون متغیرهای مستقلی که در سطح سنجش فاصله‌ای قرار می‌گیرند، با متغیر وابسته، که در سطح سنجش فاصله‌ای است، از ضریب همبستگی پیرسون استفاده شده است و جهت آزمون فرضیه‌هایی که متغیرهای مستقل آنها در سطح سنجش اسمی یا ترتیبی قرار دارد، از آزمون (برای مقایسه دو میانگین) و از آزمون F (برای مقایسه بیش از دو میانگین) استفاده شده است.

نتایج به دست آمده از آزمون ضریب همبستگی پیرسون در جدول شماره ۲ مؤید این مطلب است که بین سن افراد و رفتار جمیع رابطه معنادار، اما ضعیف و منفی وجود دارد ($=0/11$). با توجه به سطح معناداری به دست آمده که برابر $0/03$ می‌باشد، می‌توان استدلال کرد که رابطه بین دو متغیر مذکور ضعیف و معنادار است. ضریب همبستگی بین میزان درآمد پاسخگویان و رفتارهای جمیع جوانان برابر $0/10$ می‌باشد که با توجه به سطح معنی‌داری $P=0/05$. فرضیه فوق رد می‌شود. بین دو متغیر مربوطه رابطه معناداری وجود ندارد. با توجه به سطح معناداری و همچنین مطابق با نتایج به دست آمده می‌توان چنین عنوان کرد که هر میزانی که درآمد افراد بیشتر یا کمتر شود، تأثیری در میزان رفتارهای جمیع جوانان نخواهد داشت. نتایج حاصل از جدول نشان می‌دهد که بین محرومیت نسبی و رفتار جمیع جوانان رابطه شدید و معنی‌داری وجود دارد. ضریب به دست آمده برای این متغیر برابر $0/72$ با سطح معنی‌داری $P=0/000$ ، بیانگر رابطه مثبت و مستقیم بین دو متغیر مذکور می‌باشد. نتیجه چنین نشان می‌دهد که با افزایش یا کاهش در میزان محرومیت نسبی افراد میزان رفتارهای جمیع در میان آنها نیز به مقدار زیادی افزایش یا کاهش می‌یابد. با توجه به این آمارها می‌توان چنین استدلال کرد که فرضیه مذکور در سطح حداقل ۹۵ درصد معنادار بوده و مورد تأیید قرار می‌گیرد.

جدول ۲- ضریب همبستگی پرسون بین سن، میزان درآمد و محرومیت نسبی و رفتار جمعی

معناداری	همبستگی	انحراف معیار	میانگین	همبستگی
۰/۰۰۰	۰/۷۲	۳/۶۷	۲۸/۱۲	محرومیت نسبی
۰/۰۳۸	-۰/۱۱	۴/۲۳	۲۴/۱۲	سن
۰/۰۵۱	۰/۱۰	۱۲۶/۲۳	۱۶۰۰۰	میزان درآمد

جدول شماره ۳ نشان‌دهنده ضریب همبستگی بین متغیرهای مستقل و ابعاد مختلف متغیر رفتار جمعی جوانان می‌باشد. نتایج به دست آمده از این جدول نشان‌دهنده رابطه معناداری بین متغیرهای مستقل پژوهش با هر کدام از ابعاد شش گانه رفتار جمعی وجود دارد. برای مثال متغیر محرومیت نسبی با تمام ابعاد رفتار جمعی رابطه معنی‌داری دارد. سایر ابعاد متغیر رفتار جمعی با متغیرهای مستقل در ارتباط معناداری بوده‌اند. این معناداری را می‌توان از نتایج و آمارهای جدول زیر مشاهده کرد.

جدول ۳- ضریب همبستگی پرسون بین متغیرهای مستقل و ابعاد مختلف رفتار جمعی

سطح معناداری	ضریب همبستگی	متغیر	ابعاد رفتار جمعی	همبستگی
۰/۰۰۰	۰/۳۴۲	سن	شرایط مساعد ساختاری	
۰/۰۰۰	۰/۵۵	محرومیت نسبی	زمینه فشار ساختاری	
۰/۰۰۰	-۰/۴۱	سن	عقاید تعمیم یافته	
۰/۰۰۰	۰/۵۷	محرومیت نسبی	رشد عوامل شتابز	
۰/۰۰۱	-۰/۱۸	میزان درآمد	بسیج مشارکت کنندگان	
۰/۰۰۰	۰/۴۰۶	محرومیت نسبی	کنترل اجتماعی	
۰/۰۰۷	-۰/۱۴	سن		
۰/۰۰۷	۰/۱۴	محرومیت نسبی		
۰/۰۲۶	-۰/۱۱	میزان درآمد		
۰/۰۰۴	-۰/۱۴	سن		
۰/۰۳۹	-۰/۱۰۹	میزان درآمد		
۰/۰۰۵	-۰/۱۴	محرومیت نسبی		
۰/۰۰۰	-۰/۳۹	محرومیت نسبی		
۰/۰۰۰	۰/۴۸	میزان درآمد		
۰/۰۰۰	۰/۱۸	سن		

جدول شماره ۴ آزمون تفاوت نمره میانگین رفتار جمعی جوانان بر حسب جنسیت افراد

نمونه را نشان می‌دهد. با توجه به آمارهای موجود در این جدول، میانگین نمره مردان و زنان در این فرضیه با هم تفاوت ندارد به عبارتی می‌توان گفت که جنسیت با تمایل به رفتار جمعی رابطه معنادار می‌باشد و فرضیه مذکور تأیید می‌گردد.

جدول ۴- آزمون تفاوت میانگین نمره رفتار جمعی جوانان بر حسب جنسیت افراد

Sig...	T	انحراف معیار	میانگین	فراوانی	جنسیت
.0000	8/45	17/14	89/33	232	مرد
		18/23	62/44	115	زن

جدول شماره ۵ آزمون تفاوت نمره میانگین رفتار جمعی جوانان بر حسب وضعیت شغلی افراد نمونه را نشان می‌دهد. با توجه به آمارهای موجود در این جدول، میانگین نمره افراد شاغل و غیرشاغل در این فرضیه با هم تفاوت دارد به طوری که میانگین این نمره برای افراد غیرشاغل و شاغل به ترتیب ۱۱۹/۴۴ و ۱۱۲/۵۳ می‌باشد و این تفاوت مشاهده شده بر اساس آزمون **T** و سطح معنی- داری ۹۵ درصد اطمینان معنادار بوده و فرضیه مذکور قابل پذیرش است.

جدول ۵ آزمون تفاوت میانگین نمره رفتار جمعی جوانان بر حسب وضعیت شغلی افراد

Sig...	T	انحراف معیار	میانگین	فراوانی	وضعیت شغلی
.0000	۳/۷۴	17/55	119/44	195	غیر شاغل
		16/38	112/53	150	شاغل

جدول شماره ۶ آزمون تفاوت نمره میانگین رفتار جمعی جوانان بر حسب وضعیت تأهل افراد نمونه را نشان می‌دهد. با توجه به آمارهای موجود در این جدول، میانگین نمره افراد مجرد و متأهل در این فرضیه با هم تفاوت دارد به این معنا که افراد مجرد و یا متأهل باشند با رفتارهای جمعی جوانان ارتباط دارد. لذا نمره رفتار جمعی جوانان مجرد بیشتر از متأهل می‌باشد.

جدول ۶ آزمون تفاوت میانگین نمره رفتار جمعی جوانان بر حسب وضعیت تأهل افراد نمونه

Sig...	T	انحراف معیار	میانگین	فراوانی	وضعیت تأهل
.0000	۲/۶۸	15/73	119/44	267	مجرد
		21/09	112/51	81	متأهل

جدول شماره ۷ آزمون تفاوت میانگین نمره رفتار جمعی جوانان بر حسب وضعیت مسکن نشان می‌دهد، نتایج به دست آمده نشان می‌دهد که تفاوت معناداری به لحاظ آماری نشان داده شده است. نتایج نشان می‌دهد که تفاوت مشاهده شده بین میانگین‌های در طبقه اجاره‌ای از بقیه بیشتر است. تفاوت نمره رفتار جمعی افراد در قرارگرفتن در وضعیت‌های متفاوت مسکن بر اساس آزمون F با

مقدار ۱۷/۱۵، و سطح معنی داری ۰/۰۰۰ فرضیه مذکور را در سطح حداقل ۹۵ درصد تأیید می‌کند. نتایج بیانگر این مطلب است که کسانی که در خانه‌های اجاره‌ای زندگی می‌کنند بیشتر از افرادی که در خانه‌های شخصی و سازمانی هستند گرایش به رفتارهای جمعی دارند.

جدول ۷ آزمون تفاوت میانگین نمره رفتار جمعی جوانان بر حسب وضعیت مسکن افراد نمونه

Sig..	Fمقدار	انحراف معیار	میانگین	فرانوی	وضعیت مسکن
۰/۰۰۰	۱۷/۱۵	۱۵/۴۰	۱۱۳/۷۰	۲۲۱	شخصی
		۱۸/۳۲	۱۲۴/۰۰	۱۱۰	اجاره‌ای
		۱۱/۶۶	۹۶/۵۳	۱۳	سازمانی

۶- رگرسیون چندمتغیره

در پژوهش حاضر از رگرسیون چندمتغیره استفاده شده است. در این روش متغیرهای مختلف به ترتیب میزان اهمیت در تبیین متغیر وابسته وارد معادله می‌شوند و متغیرهایی که تأثیری در توضیح متغیر وابسته نداشته باشند، خارج از معادله قرار می‌گیرند. برای استفاده از این روش متغیرهای اسمی به صورت ساختگی^۱ وارد تحلیل شده‌اند. نتایج حاصل از معادله رگرسیونی مربوط به تحلیل چندمتغیره نشان می‌دهد که کل متغیرهای مستقل زمینه‌ای و مستقل واسطه‌ای به شیوه گام به گام وارد معادله شدند و متغیرهای میزان محرومیت نسبی، وضعیت تأهل، جنسیت، وضعیت مسکن و وضعیت اشتغال وارد معادله رگرسیونی شده‌اند و سایر متغیرها خارج از معادله قرار گرفتند.

مدل رگرسیون رفتار جمعی جوانان شهر بوشهر، با توجه به نتایج حاصله از این آنالیز، حکایت از این مطلب دارد که تحلیل رگرسیون تا شش گام پیش رفته است. اولين متغيري که در معادله رگرسیونی وارد شده است، میزان محرومیت نسبی می‌باشد. نتایج حاصله نشان می‌دهد که بین این متغیر و رفتار جمعی جوانان همبستگی بالایی وجود دارد، به طوری که مقدار T برای این متغیر برابر ($T=6/۳۴$) و ضریب معنی داری ($\text{Sig. } T= /$) می‌باشد. در این مرحله میزان ضریب تعیین برابر با $R^2=.27$ به دست آمده است. در مرحله دوم وضعیت تأهل وارد معادله شده است، مقدار T برای این متغیر برابر ($4/26$) و ضریب معنی داری ($\text{Sig. } T=0/000$) می‌باشد. در اینجا با وارد شدن دومین متغیر ضریب تعیین برابر با $R^2=.31$ به دست آمده است. در گام سوم با وارد شدن سومین متغیر یعنی جنسیت مقدار T برابر ($T=3/93$) و ضریب معنی داری ($\text{Sig. } T=0/000$) می‌باشد. در این

1-Dummy

مرحله میزان ضریب تعیین برابر با $R^2 = .37$ به دست آمده است. در گام چهارم با وارد شدن متغیر وضعیت مسکن مقدار T برابر ($T=2/77$) و ضریب معنی داری ($Sig.T=.018$) می باشد. در این مرحله میزان ضریب تعیین برابر با $R^2 = .42$ به دست آمده است. در گام پنجم با وارد شدن متغیر وضعیت اشتغال مقدار T برابر ($T=2/19$) و ضریب معنی داری ($Sig.T=.017$) می باشد. در این مرحله میزان ضریب تعیین برابر با $R^2 = .47$ به دست آمده است. کمیت F معنادار است این مطلب گویای این است که حداقل یکی از متغیرهای مستقل در پیش بینی متغیر وابسته مؤثر است. پس باید تک تک متغیرها را با استفاده از T آزمود. معنی دار بودن F به این معنی است که به طور حتم بین متغیرهای مستقل و متغیر وابسته رابطه خطی مستقیم وجود دارد. طبیعی است که احتمال اینکه کمیت F به این بزرگی به طور تصادفی به دست آید فوق العاده کم است یعنی رابطه بین متغیرهای مستقل و وابسته نمی تواند تصادفی پیش آمده باشد.

جدول ۸ عناصر متغیرهای مستقل درون معادله برای پیش بینی رفتار جمعی

R^2	معناداری	مقدار T	Beta	B	متغیر	مرحله
.0/27	.0/000	6/34	.0/42	1/26	محرومیت نسی	1
.0/31	.0/000	4/26	.0/24	2/28	وضعیت تأهل	2
.0/37	.0/000	3/93	.0/27	1/66	جنسیت	3
.0/42	.0/017	2/77	.0/21	2/23	وضعیت مسکن	4
.0/47	.0/037	2/19	.0/18	0/36	وضعیت اشتغال	5
Constant=.105/44		$F=19/56$		Sig=.000		

۷- بحث و نتیجه گیری

بحث مهمی که امروزه درباره جوانان قابل بحث است، مسئله رفتارهای جمعی می باشد. همواره جوانان مؤثرترین و پرتحرک‌ترین نیروهای تحول و حرکت اجتماعی هستند. آنان با داشتن نیروی عظیم ذخیره شده نیروهای بالقوه هر حکومتی هستند. از اینرو بزنامه‌ریزی برای تمام دوران و ساعات آنان و بهره‌گیری از انرژی عظیم آنان امری ضروری است. نتایج پژوهش در ارتباط نظری با دیدگاهها و نظریات مطرح شده گویای پیوند منطقی بین سطح نظری پژوهش و سطح تجربی آن است. بخشی از شکل گیری رفتارهای جمعی مربوط به شرایط ساختاری جامعه است زمانی که افراد در محیط اجتماعی به هم‌دیگر اعتماد ندارند و در قبال جامعه مسؤولیتی نمی‌پذیرند و حتی به گارگزاران اجتماعی اعتماد ندارند مسلماً زمینه برای بروز رفتارهای جمعی آماده خواهد شد. به اعتقاد دورکیم رفتارهای ناآرام و نابهنجار زمانی شکل می‌گیرند که از یکسو تسلط هنگارهای جامعه بر رفتار افراد کم شود و از سوی دیگر سطح توقعات افراد در اثر شهری شدن و اصطلاحاً کم شدن افراد در هیاهوی زندگی ماشینی در

مسیری فزاینده قرار گیرد. این افراد مناسب‌ترین مواد برای هر گونه اقدام جمعی هستند. نتایج پژوهش همچنین در ارتباط با پژوهش‌ها پیشین هم نوعی همخوانی را نشان می‌دهد. در پژوهش نراقی با تأکید بر مسائل جوانان و احتمال طغیان و شکل‌گیری تضادهای موجود در فضای دانشگاهی ایران بحث نارضایتی و عدم عدالت اجتماعی در قالب محرومیت نسبی مطرح شد. در این پژوهش هم چنین نتیجه‌ای به دست آمد. در پژوهش ایمان نشان داده شده که جدایی و فاصله میان انتظارات قشر دانشجو و جوان از نظام سیاسی با واقعیت‌های نظام اجتماعی می‌تواند عامل مؤثری در ارتباط با شکل‌گیری ناآرامی‌ها و فروپاشی نظام اجتماعی باشد. در پژوهش مونتیل رابطه بین خواسته‌ها و نیازهای ارضانشده جوانان و شورش‌ها و ناآرامی‌ها مورد توجه قرار گرفته شده است. آنچه نتیجه این پژوهش نشان می‌دهد علاوه بر عواملی چون نارضایتی، محرومیت و خواسته‌های ارضانشده می‌توان به مباحثی چون تقویت سرمایه اجتماعی و ارزش‌های دینی و مذهبی نیز تأکید داشت. امروزه ضعف امکانات در عرصه‌های فرهنگی، آموزشی و ورزشی، عدم ایجاد انگیزش لازم جهت سوق دهی جوانان به سوی فعالیتهای سازنده، خلاء فکری، بیکاری، زمینه ابتدا، فساد و پذیرش تهاجم فرهنگی غرب و گرفتارشدن در دام اعتیاد به مواد مخدر و مشروبات الکلی و مشکلات حاد اخلاقی (نظیر پوچ‌گرایی، سرخوردگی، بی‌هویتی و بحران ارزشها) را فراهم آورده است. علیرغم وجود سازمانهای مختلف و تشکلهای مختلف با نام جوانان و پسوند جوان در جهت هدایت فکری، علمی و فرهنگی آنها تاکنون هیچ موسسه‌ای اشراف کامل بر مشکلات و خواسته‌های جوانان و رفع نیازهای دوران جوانی این قشر نداشته است و این ناشی از پیچیدگی این مسائل و نیازهای این قشر است. با توجه به اینکه جوانان جمیعت وسیعی از جامعه را تشکیل می‌دهند، اینها دارای نیازها و خواسته‌هایی می‌باشند، که برآوردن آنها می‌تواند به بهبود زندگی‌شان در جامعه کمک کند. کشورها بخش زیادی از حفظ و گسترش فرهنگ و تمدن خود را مديون جوانان می‌دانند. این پژوهش به برنامه‌ریزان راهکارهایی ارائه می‌دهد، تا بتوانند به سامان‌دهی اصول حاکم بر تعهدات اجتماعی جوانان کمک کنند و از رفتارهای جمعی و تنش‌هایی که از عدم وجود این ارزشها ناشی می‌شود، جلوگیری کنند. فرهنگ‌سازی و یا با برخورد مناسب و با جلوگیری از فساد اخلاقی و جنایت و هر گونه اعمال خلاف هنجار رایج، نگذارند بر امنیت اجتماعی در جامعه خدشهای وارد شود. برای ایجاد احساس آرامش و نظم در جامعه باید تمهداتی در نظر گرفته شود تا مردم در کنار هم احساس امنیت کنند، امنیت را زمانی می‌توان برقرار کرد که از یک طرف موارد خلاف هنجاری برطرف و از طرف دیگر ثبات در کلیه ارکان جامعه مخصوصاً در بعد اقتصادی و اجتماعی در جامعه حاصل آمده باشد. همانطور که دورکیم هم سرچشمه هر گونه فعالیت اخلاقی، تبعیت منافع خصوصی از منافع عمومی می‌داند و تبعیت منافع خصوصی از منافع عمومی، متضمن روحیه فدایکاری و ایثار بوده که یک ویژگی اخلاقی است و می‌تواند در تثبیت هنجارهای رایج جامعه کمک کند. یکی

از متغیرهای اساسی مرتبط با رفتارهای جمعی جوانان محرومیت نسبی آنها بود. در این راستا باورنکردن جوان و بی توجهی به جایگاه آنها و نادیده‌گرفتن خواسته‌های فطری و طبیعی آنها یکی از مشکلات می‌باشد که هنوز در جامعه وجود دارد و همین عوامل باعث می‌شوند که جوان نیز تعهد و مسؤولیتی را در قبال جامعه قبول نکند. سهیم‌بودن جوانان در تصمیم‌سازی و عدم احترام به رای و اعتقاد آنها و دخالت ندادن آنها در مشارکت‌های عمومی در جایی که اصل مشورت مورد توجه مکتب اسلام بوده است، شخصیت آنها را ضعیف بار آورده و نسبت به اصول و عقاید بی‌مسئولیت کرده است. ایمان به جوان و کشف تواناییهای او و واگذاری مسؤولیت‌های اجتماعی به او از اصولی است که در زمان پیامبر خیلی مورد توجه بوده است به طوریکه پیامبر اسلام(ص) اسامه بن زید را به فرماندهی لشکر اسلام در نبرد تبوک برگزید. اما در جامعه ما نه پدر و مادرها اهمیتی برای دیدگاه و نظر جوانان قائل می‌باشند و نه سازمانهایی که خود را حامی آنها می‌دانند می‌توانند عملاً در این زمینه کاری انجام دهند. در این زمینه گار از معروف‌ترین اندیشمندان در عرصه مطالعات جنبش‌های اجتماعی با رویکردی تعاملی به بحث محرومیت نسبی در شکل‌گیری رفتارهای جمعی می‌پردازد و معتقد است که محرومیت نسبی افراد از جمله متغیرهای مهم و مؤثر در شکل‌گیری تمامی جنبش‌های اجتماعی و سیاسی در طول تاریخ بوده است که از طرف طبقات پایین جامعه ظهور می‌یابد. براین اساس لازم است سیاستهایی تدوین شود که در آن به جوانان به عنوان سرمایه‌های ارزشمندی برای هدایت فرایند پیشرفت در جامعه نگریسته شود. رفع بحران بیکاری و کاهش عواملی چون فقر از طریق فراهم آوردن امکانات اشتغال و تولید و توسعه اقتصادی و اجتماعی که خود راهبردی جهت کاهش شکل‌گیری رفتارهای جمعی مخرب جوانان و بالا بردن میزان مسؤولیت‌پذیری اجتماعی آنها در قبال خانوارده، جامعه و سایر مردم می‌باشد. آنچه در رویکردهای عقلانی در ارتباط با این مسئله استخراج می‌شود ذکر این نکته است که بروز رفتارهای جمعی هم به عواملی چون وضعیت شغلی (بیکاری)، درآمد افراد و خدمات و نیازهای مادی و هم به عواملی چون تعهدات اخلاقی، ارزش‌های مذهبی و اعتقادات مذهبی برهمی‌گردد. براین اساس برنامه‌ریزی در راستای اشتغال‌زاگی و رفع معضل بیکاری که امروزه خیلی از جوانان درگیر آن می‌باشند راهبردی عقلانی و مفید در راستای متعهدسازی افراد و جلوگیری از بسیاری از مشکلات اقتصادی جوانان می‌باشد.

فهرست منابع

- ۱- آگ برن و نیمکف، (۱۳۴۹)، زمینه جامعه‌شناسی، ترجمه و اقتباس امیرحسین آریانپور، کتابهای جیبی، تهران.
- ۲- احمدلو، حبیب، (۱۳۸۱)، رابطه هویت ملی و هویت قومی در بین جوانان تبریز، فصلنامه مطالعات ملی، سال چهارم، شماره ۱۳.

- ۳- اسمسلسر، نیل جی، (۱۳۷۶)، *جامعه‌شناسی اقتصادی*، ترجمه محسن کلاهی، کویر، تهران.
- ۴- اسمسلسر، نیل، (۱۳۸۰)، *تئوری رفتار جمعی*، ترجمه رضا دژاکام، مؤسسه یافته‌های نوین با همکاری مؤسسه نشر دواوین، زمستان ۱۳۸۰، تهران.
- ۵- ایمان، محمد تقی و حسین منفرد، (۱۳۸۵)، بررسی عوامل اقتصادی اجتماعی مؤثر بر رضایتمندی سیاسی دانشجویان آزاد اسلامی واحد شیراز، مجله علوم اجتماعی و انسانی دانشگاه شیراز، دوره بیست و چهارم، شماره دوم، صص: ۲۵-۹.
- ۶- پیران، پرویز، (۱۳۷۲)، طرح شهردار مدرسه گامی به سوی نهادینه کردن مشارکت، معاونت امور اجتماعی و فرهنگی شهر تهران، تهران.
- ۷- چلبی، مسعود، (۱۳۷۸)، *وقایع اجتماعی*، نامه علوم اجتماعی، جلد دوم، شماره ۳.
- ۸- دواسن، دی ای، (۱۳۸۱)، *پیمایش در تحقیقات اجتماعی*. ترجمه هوشنگ نایبی، تهران: نشرنی، چاپ دوم.
- ۹- ستوده، هدایت ا...، (۱۳۷۸). *روانشناسی اجتماعی*، انتشارات آوای نور، تهران.
- ۱۰- کتابی، محمود و دیگران، (۱۳۸۳)، دین، سرمایه اجتماعی و توسعه اجتماعی فرهنگی، مجله پژوهشی دانشگاه اصفهان، جلد هفدهم، شماره ۲، صص ۱۶۹-۱۹۲.
- ۱۱- کلانتری، صمد و دیگران، (۱۳۸۳)، رابطه سرمایه اجتماعی با هویت اجتماعی دانشجویان (مطالعه موردی یازده دانشگاه دولتی شهر تهران)، مجله پژوهشی دانشگاه اصفهان: جلد هفدهم، شماره ۲، صص ۵۹-۹۲.
- ۱۲- گار، تدریابت، (۱۳۷۷)، *چرا انسانها شورش می‌کنند؟*، ترجمه علی مرشدی‌زاد، پژوهشکده مطالعات راهبردی، تهران.
- ۱۳- محسنی تبریزی، علیرضا، (۱۳۸۳)، *وندالیسم*، انتشارات آن.
- ۱۴- مونتیل، ادگار، (۱۳۶۳)، جنبه‌های مشارکت جوانان در آمریکای لاتین، ترجمه ع. ضرغامی، هفته نامه گزیده مسائل اقتصادی اجتماعی، مرکز مدارک اقتصادی و اجتماعی و انتشارات سازمان برنامه و بودجه، شماره ۲۹ و ۳۰، آذرماه، صص، ۴۰-۲۴، تهران.
- ۱۵- نصفت، مرتضی (۱۳۵۴)، *سنجد افکار دانشجویان کشور*، دانشگاه تهران، مؤسسه روانشناسی، تهران.
- 16-Bahry, D. and B.Silver (1993) "Soviet Citizen Participation on the Eye of Democratization", *American Political Science Review*, Vol. 84, pp:575-593.
- 17-Blocker, M. J. and Sherkat, P. E. (1994). "The Influence of Class, Gender and Socialization on Participation", *Social Force*, Vol. 72, No. 3, pp.82-93.
- 18-Doob, C.B.(1988). *Sociology: An Introduction*, New york: Longman.